

Revali teksagildi hulljulged visionäärid

Sel suvel näitas end mainekal Berliini moenädalal paljude maailmakuulsate teksabrändide kõrval ka ainus eestimaine teksafirma **MiNU**. *High-end*-teksabrändide sekka pürgiva MiNU teksaste unikaalne lõigeja ülikõrge kvaliteet tõi tegijatele hoobilt tähelepanu ning originaalsest lähendusest annab tunnistust ka teksade ametlikult kodumaalt Ameerikast saadud patent. Ainulaadne on seegi, et MiNU tooted valmivad käsitööna Eestis ning ükski tiimi liige pole moedisaineri haridusega. Küll on neil aga hullupööra palju julgeid ideid ja tahet oma visioone ellu viia.

Tekst Riina Luik Fotod MiNU

Joanna sõnul on nimi kogu brändi algusest peale uskumatult hästi toetanud. See mõjub sotsiaalselt ärgitavalt ja kõnetavalt – inimesed leiavad hõlpsalt ühise jutuaine.

Kuigi MiNU teksabränd on jõudnud juba äratada elavat huvi nii kodu- kui välismaal, on selle asutajate Joanna Ojastu ja Sten Kariku ning kevadel tiimiga liitunud Peep Vähi ambitsioonid palju suuremad ja sihid kaugemad kui lihtsalt teksapükse kokku vuristada. Nad tahavad oma loominguga au sisse tõsta eheda käsitöö ja peene rätsepakunsti, pakkuda absoluutse täiuslikkuseni lihvitud kvaliteeti ning anda 130-aastastele teksastele „uus hingamine“, vürtsitades neid nii omapärase lõike, aga ka iidse Tallinna legendidega.

Kui möödunud aasta hilissügisel ilmusid Tallinna tänavatele omapärase ratsapüksilõikega teksasid kandvad hiigelmaskides tibud, ahvid ja hirved, ei tulnud ilmselt kellelegi pähegi, et tegemist võiks olla Eestis valminud tootega. Esiteks oli reklaami visuaal nii muljetavaldav ja lahe, teiseks polnud ratsapükse meenutavad teksased vähem ägedad, ning kolmandaks – no andke andeks, ega eestlased siis ometi teksaseid ei tee!? Aga vaat, teevad küll, ja nagu peagi selgus – niisuguse pühendumise ja kirega, et lase aga olla! Kuid olgem siiski ausad – see ettevõtja või moedisainer peab küll püsti hull olema, kes võtab endale julguse rinda pista rõivaturul juba 130 aastat edukalt sissetöötatud brändidega. (Ametlikult registreeriti Levi Straussi teksad USA Patendiametis 20. mail 1873. aastal ja seda kuupäeva loetakse tänapäeva teksaste alguseks. – autor) Seda enam, et teksade põhiolemus pole enam kui saja aasta jooksul muutunud – nad on endiselt vastupidavad, universaalsed ja mugavad. Mitte asjata ei öelda moemaailmas, et teksamoes on väga raske kedagi üllatada. Eriti veel siis kui tahad, et sinu loodu jõuaks ka tänavamoodi. Sellest hoolimata oli Stenil ja Joannal oma moebrändi püsti pannes kindel veendumus, et nad suudavad oma nägemuse isikupärasest rõivamoest ja fantaasiaküllased ideed realiseerida just teksamaailmas. „Õhnapõhiselt“ moeärisse sukeldunud ja seal nüüd „tegudepõhiselt“ (mõlemad väljendid kuuluvad loo peategelastele) edasi liikuvad Joanna ja Sten on partnerid nii töö- kui eraelus ning aeg on näidanud, et see tuleb ettevõtmi- sele ainult kasuks. Tänavu kevadel liitus nende loomingu- lise tandemiga juristihariduse ja panganduskogemusega Peep Vähi. Nüüd jagunevad ülesanded küll kolme vahel, kuid üksmeel on jäänud.

Sul on minu püksid jalas!

Tegelikult sai kõik Joanna sõnul alguse neli aastat tagasi ja hoopis T-särkidest. „Sten

tuli ühel päeval koju ja ütles, et tal tuli hiilgav idee – kui õige pildistaks tänaval inimesi, töötleks fotosid pisut graafiliselt ning lisaks särgile mõne selle inimese jaoks olulise mõtte või slogani. See poleks enam lihtsalt üks kihvt särk, vaid sõna otseses mõttes selle inimese Oma Särk. Võtsimegi asja ette ja tegime ära ning nõnda nägi ilma- valgust MiNU esimene kollektsioon – T-särgid. Kui särgi-ideed poleks olnud, poleks vist ka pükse sündinud ning on suur tõenäosus, et brändil oleks täna ka mõni teine nimi.“

Nime mõtlemisel vaieldi Steni sõnul kaua ja kirglikult, kuid lõpuks usaldati Joanna naiselikku vaistu. Kui see on juba tõesti minu särk, siis las ollagi MINU! Eriti meeldib Joannale brändinimest tulenev sõnademäng. „Kui keegi selle särgi kohta küsima hakkab, et oh, mis särk ja kelle oma, siis saab igas mõttes öelda: (M)minu särk!“ Joanna sõnul on nimi kogu brändi algusest peale uskumatult hästi toetanud. See mõjub sotsiaalselt ärgitavalt ja kõnetavalt – inimesed leiavad hõlpsalt ühise jutuaine. „Aga pükstega on sama lugu,“ torkab Sten vahele. „Mingi eriline vägi neis ilmselt on, sest kõik, kes neid kannavad, leiavad kohe ühise keele ja mingi kokkupuutepunkti. Nad justkui ehitaks inimeste vahele silla.“ Joanna lisab, et mõni päev tagasi käis nende juures üks meesklient, kes rääkis, et olnud südaööl Raekoja platsil ja parasjagu kellatorni pildistanud, kui äkki hüüdnud üks naisehää: „Hei, sul on minu püksid jalas!“ Mees vastanud, et ei ole sinu püksid, hoopis MiNU püksid on. Sellest lõbusast sõnademängust tekkis jutuaines, mida arendati veel mitu tundi ...

Oma asja otsides

Viis aastat tagasi, kui Joanna ja Sten esimest korda kohtusid, otsustasid nad koos Eestist ära sõita. Reisisihiks võeti võluv Barcelona ja sinna jäädigi koguni pooleks aastaks. Steni sõnul oli Barcelona loomingu- lise üliinspireeriv ning just sealt saidki nad Joannaga lõpliku tõuke oma ettevõtmine püsti panna. „Kui tagasi Eestisse jõudsime, läkski kohe lah- ti – hakkasime otsima konkreetseid võimalusi, kuidas oma ideid realiseerima hakata.“ Sten läheb ajas pisut tagasi ning lisab, et üks pal- jud ju unista mingist nõ oma asjast, kuid vähe- sed jõuavad tegudeni. Enamikul unistajatest jääb asi sageli selle taha, et näib, nagu oleks kõik hea ja ettevõtmist vääriv juba kellegi teise poolt ära tehtud ning suurte hiidudega võistlemiseks pole ei rahalist ega moraalselt ressursi. Joannal ja Stenil aga keerles ülehe-

liikiirusel peas miljon ideed, ning seisukoht oli lihtne – kui ühega ei lähe asi käima, võetakse ette järgmine. „Meil polnud ideedest puudus. Ideid oli hoopis nii palju, et need ei tahtnud pähe äragi mahtuda. Pigem oli raskusi selle valimisega, millest täpselt alustada,“ muheleb Sten. Oma brändi loomine andis Joanna ja Steni sõnul suurepärase võimaluse realiseerida komplekselt oma paljusid mõttesuundi ja varasemaid kogemusi erinevatest elu- ja tegevusvaldkondadest. Kuluvad ju moebrändi loomise, tootmise ja müügitegevuse juures ühtviisi hästi marjaks ära nii teadmised turundusest, reklaamitööst kui modellindusest, samuti läbirääkimiskogemused ja juriidiliste nüansside tundmine. Joanna ja Sten kui ettevõtjate käimalükkajad on eelkõige rahul sellega, et saavad lõpuks oma justkui õiget aega oodanud ideed ellu viia ning teostada neid täpselt nii, nagu nad õigeks peavad ja nagu neile meeldib. Aga meeldib MiNU tiimile perfektsus ja läbimõeldus. Ja veel meeldivad neile lood, mis nende loominguga kaasas käivad. Sten ja Joanna kinnitavad ühest suust, et Tallinna vanalinna rikas ja põnev ajalugu on neid inspireerinud nii otseselt kui kaudselt ning mitte juhuslikult ei registreerinud nad endale kaubamärki Reval Denim Guild, mille alla kuulub ka MiNU teksabränd. Kuigi Sten ja Joanna tunnistavad, et kohe algul neil siiski ei „klikkinud“, et just MiNU see ainus ja õige asi on. Sellesse suhtuti lihtsalt kui ühte väga lähedasse projekti, mille võiks ära teha. „Hakkasime küll tööle, kuid selle kõrvalt tegelesime veel miljoni asjaga,“ meenutab Joanna. „Kui midagi valmis saab, inspireerib see juba ise edasi tegutsema. Sa võid otsida seda nõ oma asja, teha üht ja teist ning siis äkki jõuad äratundmisele, et SEE see ongi!“ muheleb Sten.

>>

Kogu MiNU toodang valmib Eestis ja ühte püksipaari õmblemiseks kulub meisterrätsepal vähemalt pool päeva.

Ja siis tulid teksad...

Toom-Rüütli vaateplatvormi ees on suured raudväravad, mille vahelt paistab romantiline sisehoov, Tallinna vanalinna kõrge- mad tornid ja sillerdav meri. Siin, raudsete väravate taga asubki teksabrändi MiNU „baas“ – stiilselt sisustatud õdusates ruumides (kus külalistele pakutakse alati suurest purgist kommi) asub tiimi loominguline köök, siin on vaatamiseks-proovimiseks väljas kõik MiNU tooted, võetakse vastu sõpru, kliente ja koostööpartnereid. Joanna viitab diivani kõrval olevale salapärasele uksele, mille taga on varjul valgustatud vitriin stiilsetele vintaaž-päikeseprillidele. Prillid pärinevad Joanna sõnul küll 60.-, 70.- ja 80. aastatest, kuid on „uhiuued“ ehk siis seni veel kellegi poolt kandmata. Ning kuigi esindusruumide asukoht oli juba niigi muljetavaldav, tuli Steni ja Joanna jah-sõna kohe, kui nad seda võrratut seinakappi nägid, mis oli otsekui prillide jaoks loodud.

MiNU stiilsed ja omanäolised kahevärvilised teksased, mis kannavad rahvusvahelise patendisertifikaadi järgi mudelinumbreid 0301 ja 0401, sündisid Steni sõnul sellest, et tal oli kodus üks vana teksapaar, millele koos sõbraga eksperimenteerimise eesmärgil raksti käärid sisse löödi ning jalgevahele kotiriidest lisasiil õmmeldi. Kuigi pealtnäha tundub, et tegu on ratsapükste teksa-versiooniga, pole see siiski nii, sest pükste lõiked erinevad üksteisest oluliselt. Kuid tõsi on see, et mitte keegi polnud teksaseid enam kui sa-

ja-aastase kandmisajaloo jooksul nõndaviisi ümber disaininud. Täna on kodukootud prototüübist saanud millimeetri täpsusega perfektseks timmitud ja suurepäraselt iga kehatüübiga kandja jalas istuvad MiNU teksased, mille iseloomulikuks tunnuseks on efektne, kaht eri värvi denimkanga kasutamine, mis on Euroopa teksaturul suurt furoori tekitanud. Lukud, needid, nõõbid ja nahkne kaubamärk lisavad minimalistlikku elegantsi ning koos ülipuhaste õmblustega (pükse võiks vabalt ka kaht pidi kanda!) on see kui teksakandjate unelm. Kuid just täiuseihalus, millest Sten ja Joanna sammugi ei tagane, on nende teele teksabrändi käimalükkamisel ka palju takistusi veeretanud. Leida kedagi, kes oleks asjast sama vaimustunud ja kvaliteetse lõpptulemuse suhtes kompromissitu nagu nad ise – see on olnud väga raske. Need, keda vaimustab idee, peavad ettevõtmist liiga keeruliseks ja aeganõudvaks. Teistel, kes peavad ideed teostatavaks, pole jälle samaväärset vaimustust ja pühendumust... Äärmiselt tänulikud ollakse EAS-ilt saadud toetuse üle, kuigi projekti kirjutasid Sten ja Joanna kokku suisa kolm kuud. Ometi päädis mitmekümneleheküljelise teksaprojekti kaitsmine edukalt ning saadud stardikapital kulus tegevuse edasiarendamisel vägagi marjaks ära. Kuigi kõrvaltvaatajale tundub, et niisugusel tasemel kvaliteetbrändi ülestöötamine on käinud uskumatult kiiresti, on tegijad ise pisut teist meelt ning tõdevad, et õigete materjalide, koostööpartnerite, tehnoloogia ja kvaliteedini jõudmine on võtnud siiski üksjagu palju aega. Kui lisada siia juurde tõsiasia, et nii Joanna kui Sten on läbi ja lõhki perfektsionistid ning oma eesmärgi nimel valmis sõna otseses mõttes niidi pooleks harutama, ei ole ime ka see, kuhu nad tänaseks välja on jõudnud. Euroopas maad kuulamas käies sai neile aga õige ruttu selgeks, et midagi sarnast pole viimastel aastatel rõivaturule mitte keegi välja pakkunud. Vanas Euroopas aga ei suutnud keegi omakorda uskuda, et uued tegijad on nii noored ja pealegi – mis riik see on ja kus ta asub? – Eestist. Joani ja Steni on peetud ennekõike mõne tuntud firma või moemaja müügiesindajateks ja vahendajateks, kuid igal juhul mitte MiNU teksabrändi loojateks. Siiski, juba on tulnud ka kutse osaleda oma kollektsiooniga teksamesil Bread & Butter, kuid Sten ütleb et nad ei taha minna ühelegi messile enne, kui on absoluutselt kindlad, et on teinud omalt poolt läbilöögiks maksimumi. Et inimesed, kes seal pidevalt on harjunud käima oleksid tõesti rabatud sellest, mida nad näevad. Mulje peab olema täiuslik! Ometi on tänaseks jalg ukse vahele saadud ning läbi-rääkimised juba käivad nii Hollandi kõige >>

Peep ütleb, et MiNU kontseptsiooni võlu on selles, et tulles ligi tuhandeaastase ajaloo linnast ja ammutades sellest inspiratsiooni, näitavad nad, et aastal 2013 võib vabalt käia ringi kõvakübaras ja teksastes ning et see kõnetab inimesi kus tahes maailma nurgas.

šikima teksabutiigi, Amsterdami Tenue de Nîmes'i kui ka Berliini ülikvaliteetseid ja valitud brände esindava kaubamajaga 14 oz. Steni sõnul neis kohtades lihtsalt pead väljas olema, kui Euroopa rõivaäris kaasa rääkida tahad. MiNU teksaseid müüakse ka Eestis Stockmannis ja internetipoes Siison ning parasjagu käib ka MiNU enda internetipoe kibekiire väljaarendamine. Seni eelistavad teadlikud kunded oma uue püksipaari järele minna otse Toompeale MiNU stuudiosse. Vaatepilt, mis seal tillukestes ruumides avaneb, olevat üksjagu naljakas. „Seda on väga lahe vaadata, kuidas kohati täiesti võhivõõrad inimesed aluspükses ringi seuvad ja üksteisele sobivamaid püksimudeleid soovivad,“ muigab Sten. „See on vahetu elamus ja kokkupuude loojatega,“ lisab Joanna naerdes ja peab seda asjade loomulikuks käiguks. Peebu sõnul polegi nende eesmärk turgu teksadega üle ujutada, vaid olla oma kollektsiooniga olemas vaid piiratud arvul ja väga hoolega valitud kohtades. „Meie kaugem eesmärk on liikuda Eestist välja, leida üles õiged nišipoed ja hakata seal seda platvormi kasvatama,“ selgitab Sten turustrateegiat. „Stoori müüb, inimesed tahavad üha enam enda ümber näha nõ looga asju,“ on Peep veendunud. Ta teab, millest räägib, sest Peep käis ise alles mõni aeg tagasi Eesti Pangas tööl pikkade kikkvurrudega, käes jalutuskepp ja peas kõvakübar! Noh ütleme nii, et see pole 21. sajandil just tavapärane pankuri väljanägemine. Ka Joannat iseloomustab kirglik suhtumine ajastutruudesse kostüümidesse ning tal on kodus terve kollektsioon enda õmmeldud ja tikitud kesk- ja muinasaegseid rõivaid.

Kõlbab vaid parim

Kui esimesed denimkangad üle ilma kohale saabuma hakkasid, olid noored brändiloojad nagu ära tehtud. Täna on väljavalitud kolm kangavabrikut, kelle toodangu kvaliteedile võib loota nii rätsep kui ka hili-sem püksikandja. Sten lisab, et kuigi neil olid

sellest kangastega mässamisest käed küünarnukkideni sinised, on just selline kangas parim. Teine asi on kanga kokkutõmbavus – sellel on kindlad piirid ja kvaliteetse kanga puhul ei lähe sellega kunagi alt. Kuid on juhtunud ka vastupidi ja neid pükse, mis masinapesu testimise järel kandmiskõlbmatuks muutusid, on neil Joannaga kodus terve virn ...

Joanna ütleb, et lõpuks on neil tunne, asjad liiguvad õiges suunas ning et ka inimeste väärtushinnangud on muutuma hakanud. Järjest rohkem on hakatud hindama head ja kõrgetasemelist käsitööd, meistri käega loodud asju, ehedaid materjale, kvaliteeti. Näitamaks, kuidas MINU rõivad tehtud on, võtab Joanna riiulilt mõned teksapaarid. Ülipuhtad ja sirged (eri)õmblused, stiilselt kanditud siseõmblused ja lausa naudingut pakkuvast rõõmsad ja värvilised sisetaskud, ülitäpselt paika löödud needid, ei ühtegi ripakil niidijuppi – see on tõesti tase! Lõige ja eri värvitoonides denimi kasutamine loob huvitava visuaalse efekti, mis avaldub siis, kui pükste alläär üles keerata – tekib omapärane, keskaegsele rõivastusele omane „maleruut“. Pükste erilise lõige (õigupoolest on neid naise kehatüüpi arvesse võttes kaks) toob modellindusega sina peal oleva Joanna sõnul iga figuuri ja kehatüübi juures esile vaid selle parimad omadused, andes visuaalselt silmnähtava sihvakuse ja vahendades optiliselt jalgade täidlust.

Kogu MiNU toodang valmib Eestis ja ühte püksipaari õmblemiseks kulub meisträtsepal vähemalt pool päeva. Kui nõudlus peaks hüppeliselt kasvama ja praegu palgal olevale ühele rätsepmeistrile üle jõu käima, tuleb otsida tema kõrvale teine meister, kuid nõ anonüümsele tootmisliinile, veel vähem Aasiasse, ei koli MiNU rõivad küll kunagi. Selles on Sten, Peep ja Joanna kaljukindlad. Asjaosalised lisavad kavala muigega, et väike defitsiit ei tee kunagi paha ja masstootjateks ei kavatse nad kunagi hakata. Pigem eelista-

vad igal juhul kuuluda aeglase moe tegijate ridadesse, sest kiirmoel ei näe nad lihtsalt tulevikku.

Seda, et iga väiksemgi detail on MiNU toodete puhul lõpuni läbi mõeldud, näitab kas või suhtumine nõõpaukudesse – tänu äsjasoetatud spetsiaalsele nõõpaukumasinale on MiNU teksastel õiged teksanõõpaukud, mille kuju meenutab pisut veetilka. Õige nahkse leibeli leidmiseks tehti samuti suisa detektiivitööd, kuni lõpuks leiti üks koosneriettevõtte Saksamaalt, kus osatakse nahka töödelda nii, et see kannatab masinapesu ega tõmba kokku. See vabrik on Steni ja Peebu sõnul suurepärase näide sellest, kuidas hea idee võib suuri tegijaid kaasa vaimustama panna. MiNU jaoks tähendas see konkreetselt vastutulekut nii väikesetiraažilise tellimuse vastuvõtmiseks kui vajadusel ka tellimuse eelisjärjekorras täitmist. MiNU tiimil poleks midagi selle vastu, kui nad leiaksid samasugused vastutulelikud ja kvaliteetseid materjale ja koostööd pakkuvad tootjad Eestist, kuid paraku pole seda seni veel juhtunud. Praegu tellitakse ka kvaliteetsed teksakangad Belgiast ja Rumeeniast ning kokku pannakse üks teksapaar väga mitmest kohast pärit eri komponentidest (voodririided, niidid, nõõbid, needid, lukud, sisesildid). Kõik materjalid on Joanna ja Sten oma näppude vahelt läbi lasknud – neid sükutanud ja venitanud, pesnud ja kuivatanud, kortsutanud ja kärtsutanud, et veenduda nende kvaliteedis ja vastupidavuses. Tundes oma tooteid ja selle tootmisprotsessi viimset kui detaili ja eripära, annab see tegijate endi sõnul hindamatu kompetentsi. Joanna toob näiteks teksapükste tagataskud, mille kuju on sisekülje suunal ebahariliku diagonaalse löikega. „Panime proovimise käigus tähele, et kui muuta taskute kuju ja asendit, muutub keha optiline pilt tagantvaates oluliselt ja see on kandjale oluline.“ >>

JOANNA OJASTU (1989)

Lõpetanud Tallinna Ühisgümnaasiumi ja Olde Hansa keskajakooli. Kümneaastase maailmaränduri pagasiga neiu on õppinud erinevate meistrite käe all kauneid kunste – visandamist ja fotograafiat ning meistritööd nagu tekstiilikunst, metall- ja nahkehitöö. Töötanud enam kui kaheksa aastat modellina ning tegelenud keskaegse rekreatsiooniga. „Ühel hetkel avastasid end keskaegseid kostüüme õmblemas, vehklemas ja vibu laskmas. Tegime isegi rõngassärke ning seda kõike ajastutruult! Ju sealt pärineb samuti kogu meie pärandi ja gildi temaatika ning ilmselt ka mingid väärtused, mida endas kannan. Samas on kõiksugu muinaslood mind võlunud ja mõjutanud juba lapsepõlvest saati. Nii kaua kui mäletan, olen selgelt tundnud, et tõesti – mitte miski ei ole elus võimatu. See viis mind elu usaldamise, visualiseerimise ning manifesteerimiseni.“ Küberakandja ning The House of Vintage Frames'i üks loojatest.

STEN KARIK (1984)

Visionäär ja habemekandja

„Olen lõpetanud Tabasalu Ühisgümnaasiumi ja õppinud viis aastat Tallinna Tehnikakõrgkoolis. Minu jaoks on kõik elus emotsioonipõhine. Kogu oma lapsepõlve olen ma veetnud erinevates laagrites. Olen käinud kunsti- ja näiteringis, laulnud laulukooris, käinud Musta Luige Moekoolis ja paljudes kohtades veel. Olen olnud isegi elektrik ja tegelenud suure osa oma ajast müügi ja turundusega. Olen palju rännanud ning soov maailma näha on endiselt suur. Täna on mul tunne, et olen pöördunud tagasi oma lapsepõlve ja tegelen taas kõikide oma hobide ja huvidega ja loovusega kõige laiemas mõttes ning see teeb mind tõesti ülimalt õnnelikuks.“

PEEP VÄHI (1986)

„Olen lõpetanud Tallinna 21. Kooli ja omandanud Tartu Ülikooli õigusteaduskonnas magistrakraadi ning seejärel töötanud erinevate ettevõtete nõustajana ja juristina finants- ja pangandusõiguse alal. Enne MiNU meeskonnaga liitumist töötasin Eesti Panga Finantsinspeksioonis. Juba lapsena oli mul selge siht, et minust saab advokaat, ent tugev on olnud ka veendumus, et kõik imelised asjad ei saa ega peagi, sündima traditsioonilisel moel ning selleks, et teha midagi ülihästi, peab sul olema tugev kirg ja pühendumine. Üks hetk tajusin, et sisimas nõ tirib mujale. 24-aastaselt Eesti Panga ruumides kõvakübara ja jalutuskepi-ga tööl käies tekkis ka küsimus, kas olen üldse õiges kohas? Just sel ajal sattusid minu teele kummalisel viisil Joanna ja Sten ning ruttu sai selgeks, et jagame sarnast visiooni. Ülejäänud arenes orgaaniliselt ning tarvis oli vaid mugavustsooni hüvedest lahti öelda ja ennast usaldada. Tunnetan neile kahele sarnaselt murdmatut sidet Tallinna vanalinna ja lugudega ning hetkel leidsin rännukaaslased, kellega neid lugusid nii endale kui teistelegi jutustada. Mida ilmekamalt esitada, seda kaugemale kostab. Kuna liitusin MiNU-ga käesoleva aasta aprillis, on mul on tarvis kasutada kannuseid, et kiirelt tempos järele jõuda ja siis kõrvuti edasi ratsutada.“

Peep on andunud loodusesõber, kütt, kalastaja, ustav sõber ja vuntsikandja.

Kõvakübarad ja teksad

Kõige mõjuvõimsamaks inspiratsiooniallikaks on kolmiku sõnul vana Tallinn (Reval) koos oma lõputute legendide ja väärika ajaloo. Just ajaloolisest Tallinnast nopiti üles käsitöölise gildi idee, mis nüüd on vormunud uues kuues, kuid samavõrd väärika sisu ja meistriauga Reval Denim Guildiks. Linn ja selle ajalugu pakub MiNU brändi loojatele nende enda sõnul tohutult palju ainet, inspiratsiooni ja isegi valmis detaile, mida uuel moel oma rõivaste juures rakendada. Peep ütleb, et MiNU kontseptsiooni võlu on selles, et tulles ligi tuhandeaastase ajaloo linnast ja ammutades sellest inspiratsiooni, näitavad nad, et aastal 2013 võib vabalt käia ringi kõvakübaras ja teksastes ning et see kõnetab inimesi kus tahes maailma nurgas. „Inimesed otsivad kõikjal maailmas midagi, millel on lugu – stoorit, mis oleks ühtaegu unikaalne ja universaalne ka nende oma kultuuriruumis.“

Kui mulle suure saladuskatte all uut sügiskollektsiooni tutvustavaid fotosid ja reklaamvideot näidatakse, ei ole tõesti kahtlust, et just nii see ongi. Võib etteruttavalt öelda, et tegu on esimese MINU täiskollektsiooniga, millesse lisaks pükstele kuuluvad ka pintsakjakk, särgid, kravatt, mantlid, seelikud ja peakatted. Peagi müügile tulev kollektsioon on nii originaalne ja äge, et paneb suisa ahhetama. Ning kuna kolmikul on põhimõte teha kõik võimalikult ise, siis pole imestada, et ka modellideks on värvikad noored ise. Ning tõtt-öelda, ei kujutakski nende asemel kedagi teist ette!

„Oleme algusest peale teinud kõik oma asjad ise ja turundusnimestena teame, kuidas need asjad käima peavad. Alguses, enne MiNU loomist, tahtsimegi teha oma turundusagentuuri ja müüa oma ideid. Kuid kui käisime ettevõtete juures ja rääkisime neile, kuidas nad võiksid oma kampaaniaid teha, siis öeldi meile et see on ulme ning Eesti inimesed ei ole nii radikaalseid ideid veel valmis vastu võtma. Siis ma mõtlesingi, et kui Berliinis seda kõike juba praegu tehakse, miks siis teie siin veel viis aastat ootate?“ viskab Sten sümbolsest kivi pikameelsete eestlaste kapsaada. „Mõtlesimegi, et OK, kui teie ei taha, eks realiseerime need ideed siis ise ära omaenda brändiga. Ja kui küsiti, et kas teil oleks midagi ette näidata, siis vastasime, et hästi, eks me siis näitame!“ naerab Joanna ja lisab, et kes küll oleks osanud arvata, et just sellest „ettenäitamisest“ meie südameasi saab.

Kui lõpetuseks küsin, et kuhu MiNU meeskond viie aasta pärast tahaks välja jõuda, vastab Sten: „Me ei tea, hetkel on meie ees väga konkreetsed asjad ja kindel on ainult see, et kõik kasvab meeletu kiirusega. Me liigume edasi nõ tegudepõhiselt.“ //

MiNU tooted on müügil Tallinnas Stockmanni kaubamajas, kaupluses ZERO Baltika kvartalis ja veebipoes Siison. Lisainfot MiNU toodete kohta leiad : <http://itsminu.com>

